

БЕЛЕЖКИ

С. 12. Димитъръ Калъчлията „е единъ отъ най-знаменититѣ български войводи. Той е хайдутувалъ по Тракия и по Добруджа повече отъ 12 години. Твърде често той е ималъ повече отъ 20 души другари. . . Цѣло едно лѣто Димитра е гонила по Варненския окржгъ почти всичката варненска войска, но той не е мислѣлъ да бѣга отъ тоя окржгъ“. (П. Хитовъ, *Моето пжтуване*, I. изд., 1872, с. 111). За Димитра Хитовъ дава и три народни пѣсни, пакъ тамъ, сс. 112—116). Калъчлията е роденъ въ с. Теке-махалеси, Ново-загорско.

С. 14. „Дебелата сѣнка“ — турското правителство.

С. 18. Татаро-черкезкото преселение. — Следъ завземането на Кавказъ, Русия склучи съ турцитѣ договоръ, по силата на който мюсюлманското население въ тѣзи мѣста (татари и черкези) трѣбваше да се изсели въ Турция. Татаритѣ и черкезитѣ следъ 1861 г. се настаниха най-вече въ българскитѣ земи и нанесоха огромни вреди на мирното българско население, което отначало бѣше задължено да ги храни и да ги снабди съ земеделски сѣчива и работенъ добитъкъ. Освенъ това, татаритѣ и черкезитѣ правѣха всѣкидневно обири и палежи.

С. 19. Нашитѣ братия, които се преселиха въ Русия. — За да насели напустнатитѣ отъ татари и черкези земи, руското правителство склучи договоръ съ турското за преселването на българи въ Южна Русия. Руски агенти бродѣха изъ цѣла България, и особено въ Видинско, и обещаваха на българитѣ златни планини, ако напустнатъ роднитѣ си мѣста и се преселятъ въ Русия. Мнозина се помамиха отъ тѣзи обещания и се изселиха отъ България заедно съ семействата си. Отъ гледище на българскитѣ народностни интереси това преселване бѣше повече отъ пакостно, и още веднага Г. С. Раковски поде жестока борба противъ него — лично, съ статии въ вестника си „Дунавски лебедъ“ и съ отдѣлна брошура. Отъ тогава води началото си и